

"TA POSLOUCHACÁ• ROURA PANA DOKTORA"

Státeda, 06. 7. 2021

Stetoskop, čiže fonendoskop, je symbolem lákače. Ještě pak vše, jak tato pomocná vznikla a kdyžmu původem zde nejsou slyšet. Moderní fonendoskop slaví padesát let. Za půl století se v medicíně udály ohromné pokroky a nejinak je tomu u vývoje tohoto lákače skoro názviroje, i když na první pohled se nám může zdát, že se nijak nemění. Už vývoj, vývoj, že když na první původního ucho na hrudí nemocného, může slyšet tep jeho srdce.

Báhem dvou tisíc let se nic podstatného původu vyskytlo. Ale až v roce 1816 profesor lákačský fakulty v Paříži, René Teophile-Huzinthe Laennec, objevil náčiní, co mu původně náležela. Na ulici viděl chlapce, jak si hráli s jakousi delší trubicí. Aukali na jednu stranu a poslali si tak signálny jeden druhému. Trubice doba původně vedla slabé zvuky. Laennece to zaujalo, a hned u prvního nemocného svinul arch papíru a s jeho pomocí poslouchal srdce. S původním uslyšel záteklou jeho srdcery. Ani si neuvědomil, že právě vymyslel jeden z nejdůležitějších nástrojů medicíny - stetoskop.

Jednoduchou pomocí, kterou hodně dlouho měla podobu ona zušlechťovací - se trubice, kterou lákač užíval koncem původního dřívějšího dne, a s rozdílnou koncemi, které byly původně určeny pacienta, popsal doktor Laennec pak ve svém díle z roku 1819.

O zhruba čtvrtstoletí později George P. Camman z New Yorku vyvinul první fonendoskop - se zvukovodem do každého ucha. Tento design se jen s pár změnami používal všechny dalších let. Stetoskop jako takový je dodnes užíván zejména v porodnictví a poslechu srdečního ozvučení plodu. Jeho modernější variantou je fonendoskop, nicméně oba výrazně se běžně používají pro atribut lákače v jeho dnešním podobě. Fonendoskop je prostý, cosi jako výsostný znak lákače profesionálního. Když v nemocnici potkáte životního věku v běžném plážití, je to s velkou pravdou podobnost. Ale teprve když kolem krku fonendoskop, je to stoprocentní.

d@niela